

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **Sunbeam s. r. o.**, IČ 46882014, Chodský Újezd - Horní Jadruž 32,
348 15 Chodský Újezd,
zastoupené JUDr. Květoslavou Tomanovou, advokátkou, náměstí
Republiky 87, 347 01 Tachov,

proti
žalované: **Státní energetická inspekce**, ústřední inspektorát, IČ 61387584,
Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. 902005522 ze dne 15. 3. 2022, č.j. SEI-6453/2022/90.221,

takto:

- I. Rozhodnutí Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, č. 902005522, ze dne 15. 3. 2022, č.j. SEI-6453/2022/90.221, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 11 228 Kč k rukám zástupkyně žalobkyně JUDr. Květoslavy Tomanové, advokátky, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Rozhodnutím Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Plzeňský a Karlovarský kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „územní inspektorát“), č. 322022121, ze dne 21. 12. 2021, č.j. SEI-29961/2021/32.102 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), byla žalobkyně uznána vinnou z přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterých se dopustila tím, že
 - a) jako prodávající a držitelka licence č. 110806356 na výrobu elektřiny v provozovně evid. číslo: 1, pod názvem FVE Planá, 348 15 Planá, Kyjovská, par. č. 1325/7, 1325/8, 1325/9, 1325/10, u zdroje III (IDF výrobního zdroje 003974_Z11) nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona o cenách, upravené v bodu (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 ze dne 26. 9. 2017, ve znění pozdějších předpisů, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, když za období od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2018 neoprávněně uplatnila u ČEZ Prodej, a. s. podporu na vyrobenou elektřinu ve výši 7,474 MWh z výkonu 5,7 kWp instalovaného nad rámec licence uděleného výkonu 0,999 MW, vypočtenou jako poměrnou část elektřiny vyrobené ze skutečně nainstalovaného výkonu zdroje III (IDF výrobního zdroje 003974_Z11) ve výši 433,58 kWp, ačkoli část elektřiny tohoto zdroje III nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu (1.9.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. 11. 2009, kterým se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, neboť na tuto část výroby elektřiny nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou výkupních cen. Tím získala nepřiměřený majetkový prospěch, který nelze přesně vyčíslit, nejméně však 93 487,93 Kč
 - b) jako prodávající a držitelka licence č. 110806356 na výrobu elektřiny v provozovně evid. číslo: 1, pod názvem FVE Planá, 348 15 Planá, Kyjovská, par. č. 1325/7, 1325/8, 1325/9, 1325/10, u zdroje III (IDF výrobního zdroje 003974_Z11) nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona o cenách, upravené v bodu (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2018 ze dne 25. 9. 2018, ve znění pozdějších předpisů, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, když za období od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2019 neoprávněně uplatnila u ČEZ Prodej, a.s. podporu na vyrobenou elektřinu ve výši 7,222 MWh z výkonu 5,7 kWp instalovaného nad rámec licence uděleného výkonu 0,999 MW, vypočtenou jako poměrnou část elektřiny vyrobené ze skutečně nainstalovaného výkonu zdroje III (IDF výrobního zdroje 003974_Z11) ve výši 433,58 kWp, ačkoli část elektřiny tohoto zdroje III nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu (1.9.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. 11. 2009, kterým se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, neboť na tuto část výroby elektřiny nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou výkupních cen. Tím získala nepřiměřený majetkový prospěch, který nelze přesně vyčíslit, nejméně však 83 846,99 Kč (výrok I.).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Žalobkyni byla podle § 89 odst. 2 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), uložena povinnost nahradit poškozené České republice zastoupené Ministerstvem průmyslu a obchodu škodu v celkové výši 177 334, 92 Kč (výrok II.). Podle § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách byla žalobkyni za výše popsané přestupky uložena pokuta ve výši 180 000 Kč (výrok III.). Dále jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (výrok IV.).

2. Rozhodnutím žalované č. 902005522, ze dne 15. 3. 2022, č.j. SEI-6453/2022/90.221 (dále jen „napadené rozhodnutí“), bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání žalobkyně proti prvoinstančnímu rozhodnutí zamítnuto jako opožděné.
3. Žalobkyně se žalobou ze dne 16. 5. 2022, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 18. 5. 2022, domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
4. Zákon o cenách se vztahuje na uplatňování, regulaci a kontrolu cen výrobků, výkonů, prací a služeb pro tuzemský trh, včetně cen zboží z dovozu a cen zboží určeného pro vývoz. Správní řízení je upraveno správním řádem. Řízení o přestupcích upravuje přestupkový zákon.

[III] Žaloba

5. Žalobkyně připomněla, že žalovaná napadeným rozhodnutím rozhodla o jejím odvolání tak, že se odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 13c odst. 5 zákona o hospodaření energií jako opožděné zamítá. Žalovaná konstatovala, že prvoinstanční rozhodnutí nabylo právní moci marným uplynutím zákonné patnáctidenní lhůty pro podání odvolání dne 18. 1. 2022. Dále uvedla, že žalobkyní, resp. její právní zástupkyní bylo podáno dne 17. 1. 2022 blanketní odvolání s doručením správnímu orgánu vykázaným téhož dne. Správní orgán I. stupně vyzval dne 18. 1. 2022 žalobkyni (výzvou k odstranění vad podání), aby své odvolání doplnila, a určil jí k tomu lhůtu do dne 29. 1. 2022. Doplnění přišlo do datové schránky správního orgánu I. stupně dne 1. 2. 2022, tedy se zpožděním 2 dnů po stanovené lhůtě. Doplnění odvolání bylo tudíž vnímáno pouze jako další dodatečné vyjádření žalobkyně. Pokud je odvolání podáno po zákonem stanovené lhůtě, posuzuje se jako opožděné a s jako takovým se jím správní úřad dále nezabývá.
6. Žalobkyně se stanoviskem žalované nesouhlasila. Považovala ho za chybné a za rozporné se zákonem.
7. Žalobkyně zopakovala, že prvoinstančním rozhodnutím (ze dne 21. 12. 2021) byla uznána vinnou ze dvou přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, za což jí byla uložena pokuta ve výši 180 000 Kč a dále jí byla stanovena povinnost nahradit škodu Ministerstvu průmyslu a obchodu ve výši 177 334,92 Kč. Prvoinstanční rozhodnutí bylo dodáno do datové schránky právní zástupkyně žalobkyně dne 21. 12. 2021 a doručeno fikcí dnem 31. 12. 2021. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí uplynula dle žalobkyně dne 17. 1. 2022, neboť patnáctý den připadl na sobotu a poslední den pro podání odvolání se přesunul na nejbližší pracovní den, a tím byl 17. 1. 2022.
8. Žalobkyně podala dne 17. 1. 2022 blanketní odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a toto odvolání bylo dodáno a doručeno do datové schránky žalované téhož dne (17. 1. 2022). Žalobkyně odůvodnila odvolání prostřednictvím své právní zástupkyně dne 1. 2. 2022. Týž den bylo odůvodnění doručeno správnímu orgánu I. stupně datovou schránkou, a to ještě před tím, než byl spis předložen žalované k rozhodnutí o odvolání. Je pravdou, že dne 18.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. 2022 dodal správní orgán I. stupně do datové schránky právní zástupkyně žalobkyně výzvu k odstranění vady podání, která byla doručena fikcí dnem 28. 1. 2022. Lhůta k doplnění podání byla určena do 29. 1. 2022, přičemž tento den připadl na sobotu. Tím pádem se lhůta přesunula na pondělí 31. 1. 2022. V tento den, tedy v poslední den lhůty, požádala ještě právní zástupkyně žalobkyně *per e-mail* o prodloužení lhůty do 3. 2. 2022. Doplnění odvolání bylo do datové schránky správního orgánu I. stupně doručeno dne 1. 2. 2022, bez ohledu na stanovisko správního úřadu k žádosti o prodloužení lhůty.
9. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předeepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Otázka přiměřenosti lhůty je věcí volného uvážení správního orgánu. Lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán přiměřeně prodloužit.
10. Žalobkyně byla prostřednictvím své právní zástupkyně vyzvána výzvou datovanou dne 3. 2. 2022 k postupu dle § 41 odst. 2 správního řádu s tím, aby požádala správní orgán o prominutí zmeškání úkonu a současně v souladu s § 41 odst. 4 prokázala závažné důvody, proč lhůtu k odůvodnění odvolání zmeškala.
11. Žalobkyně byla toho názoru, že na posuzovanou věc (odstranění vady podání) nelze aplikovat § 41 správního řádu, neboť nedošlo v daném případě ke zmeškání úkonu. Lhůta pro podání odvolání byla zachována, byť bylo učiněno v blanketní podobě. Lhůta podle § 37 odst. 3 správního řádu není lhůtou propadnou a jejím nedodržením nedošlo ke zmeškání úkonu. Odůvodnění odvolání bylo doplněno a doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 1. 2. 2022, tedy ještě před předložením spisu odvolacímu orgánu. Žalovaná proto měla podané a dodatečně odůvodněné odvolání projednat a rozhodnout o něm. Lhůta stanovená správním orgánem I. stupně ve výzvě k odstranění vady podání (odůvodnění odvolání) je lhůtou pořádkovou, s jejímž nedodržením zákonodárce nespojuje nicotnost úkonu (podaného odvolání), není lhůtou propadnou, a nelze proto na opožděně podané odůvodnění hledět tak, jako by odvolání nebylo podáno vůbec.
12. V případě, že by žalobkyně neodůvodnila podané odvolání ani do doby, než by odvolací orgán ve věci rozhodoval a nebylo-li by odvolání bez řádného odůvodnění projednatelné, měla by absence odůvodnění odvolání za následek odmítnutí odvolání. V tomto případě nebyl důvod žádat o prominutí zmeškání úkonu s odkazem na § 41 odst. 2 správního řádu, neboť odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě, tedy včas. Žalobkyně ani nebyla ve výzvě poučena o následcích nedodržení lhůty k odstranění vady podání, tedy doplnění odvolání o jeho odůvodnění.
13. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě a doplnění odůvodnění odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dříve, než předložil spisový materiál žalované (a ta již měla k dispozici kompletní a projednatelné odvolání), měla žalovaná projednat odvolání a ve věci rozhodnout. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo zamítnuto jako opožděné, neposoudil správní orgán věc správně a rozhodl v rozporu s právními předpisy i platnou judikaturou soudů. Jeho rozhodnutí je tak nezákonné.

[III] Vyjádření žalované k žalobě, replika žalobkyně

14. Žalovaná se k žalobě vyjádřila v podání ze dne 11. 7. 2022, v němž setrvala na obsahu napadeného rozhodnutí.
15. Žalovaná nesouhlasila s porušením právních předpisů v daném správním řízení a konstatovala, že jednala v souladu se zákonem i s judikaturou. Žalovaná dále nesouhlasila s

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

tím, že by na situaci nemělo být aplikován § 41 správního řádu. Dle žalované byla aplikace tohoto ustanovení v tomto případě nutná, jelikož žalobkyní byl zmeškán úkon, a to doplnění (jejího) blanketního odvolání. Na doplnění blanketního odvolání si žalobkyně sama určila lhůtu, kterou jí žalovaná, resp. správní orgán I. stupně určil výzvou k doplnění odvolání ze dne 18. 1. 2022. Lhůtu, kterou si žalobkyně sama určila, nejenže promeškala, nereagovala ani na výzvy žalované, resp. správního orgánu I. stupně učiněné formou e-mailových a SMS zpráv, aby jednala.

16. Žalovaná byla tedy přesvědčena, že její postup, kdy na žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k doplnění jejího odvolání reagovala tak, že ji vyzvala výzvou k prominutí zmeškání úkonu dle § 42 odst. 2 správního řádu k doplnění blanketního odvolání, byla správná.
17. Jediná reakce žalobkyně byla, že dne 31. 1. 2022 v 17:23 hod. zaslala e-mailem žádost o prodloužení lhůty do 3. 2. 2022. Žádost nebyla podepsána uznávaným elektronickým podpisem, založeným na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis, kvalifikovaným elektronickým podpisem ani uznávanou/zaručenou elektronickou pečeti. Tento postup nemohl vyvolat následky řádného podání, kterým žádost o prominutí zmeškání úkonu s jistotou je.
18. S tímto podáním dále nebyl v souladu s § 41 odst. 2 správního řádu spojen zmeškaný úkon. Zmeškaný úkon byl doručen do datové schránky územního inspektorátu dne 1. 2. 2022, kdy bylo doručeno odůvodnění odvolání žalobkyně, tedy již po lhůtě, která marne vypršela, jak žalobkyně uvedla ve své žalobě, dne 31. 1. 2022. Jelikož tedy žalobkyně neprokázala závažné důvody, proč lhůtu promeškala, a zároveň nepožádala správní orgán o prominutí zmeškání úkonu, vyhodnotila žalovaná blanketní odvolání jako opožděné a takto v řízení rozhodla.
19. Žalovaná dodala, že žalobkyně, resp. její právní zástupkyně spojovala nemožnost doplnění odvolání se zdravotní indispozicí, kterou však v řízení neprokázala. Neprokázala tedy závažný důvod, který by vznikl bez jejího zavinění, aby žalovaná mohla prominout zmeškání úkonu. Nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení lze považovat za závažný důvod, který představuje překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon, pouze tehdy, pokud mu skutečně bránila učinit zmeškaný úkon (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2015, č.j. 7 Azs 13/2015-28), což však nebylo ze strany žalobkyně nijak doloženo.
20. Žalovaná doplnila, že se v odvolacím řízení zabývala i opožděným odůvodněním odvolání žalobkyně, a není tedy pravdou, že by k jeho obsahu v odvolacím řízení nepřihlédla, jak bylo ostatně konstatováno závěrem napadeného rozhodnutí. Žalovaná však neshledala, že by opožděné odvolání naplňovalo důvod pro jeho posouzení coby podnět k přezkumnému řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí či obnovu řízení. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.
21. Žalobkyně na vyjádření žalované reagovala replikou ze dne 14. 8. 2022, v níž však zopakovala pouze tvrzení uvedená již v samotné žalobě.

[IV] Posouzení věci

22. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
23. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

24. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
25. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaná vyslovily s takovým postupem souhlas.
26. Žaloba je důvodná.
27. Soud předesílá, že v případě přezkumu napadeného rozhodnutí, kterým bylo odvolání zamítnuto jako nepřípustné nebo opožděné (to byl případ žalobkyně), je předmětem posouzení pouze to, zda ve věci byly či nebyly splněny předpoklady pro takový způsob rozhodnutí o podaném oprávněm prostředku.
28. Stran rozhodných časosledných skutečností soud připomíná, že prvoinstanční rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno (fikcí) dne 31. 12. 2021. Odvolací patnáctidenní lhůta počala běžet dne 1. 1. 2022 a skončila dne 15. 1. 2022. To však byla sobota, a tak posledním dnem, kdy mohla žalobkyně podat odvolání, bylo pondělí dne 17. 1. 2022 [k tomu srov. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého platí: *„Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.“*].
29. Blanketní odvolání bylo žalobkyní podáno dne 17. 1. 2022 a téhož dne bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně. Lhůta daná správním řádem byla proto zachována.
30. Dále, výzva k odstranění vad podání (= doplnění odvolání) ze dne 18. 1. 2022 s určením lhůty ve shodě s požadavkem zástupkyně žalobkyně do dne 29. 1. 2022 (= sobota) byla dodána do datové schránky zástupkyně žalobkyně téhož dne, tj. 18. 1. 2022. Tato výzva byla doručena opět fikcí dne 28. 1. 2022. Krom toho, zástupkyně žalobkyně byla ve dnech 20. 1. 2022 a 24. 1. 2022 informována oprávněnou úřední osobou prostřednictvím SMS, resp. emailu, že má v datové schránce nevyzvednutou výzvu.
31. Dne 31. 1. 2022 (= pondělí) došel správnímu orgánu I. stupně od zástupkyně žalobkyně e-mail bez zaručeného elektronického podpisu, že žádá o prodloužení lhůty k doplnění odvolání.
32. Doplnění odvolání pak bylo do datové schránky správního orgánu I. stupně dodáno dne 1. 2. 2022 (= úterý). Žalovaná uzavřela, že doplnění odvolání bylo podáno po stanovené lhůtě, a proto bylo považováno pouze jako další dodatečné vyjádření žalobkyně.
33. Stran stěžejního závěru, tedy závěru o opožděnosti odvolání, žalovaná vyjevila v napadeném rozhodnutí mj. toto: *„Z uvedeného vyplývá, že obviněná spol. podala pouze blanketní odvolání bez odůvodnění, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí. Toto odůvodnění bylo právní zástupkyní účastníka dodáno až se zpožděním 2 dnů po lhůtě, kterou si sama vyžádala pro doplnění odvolání. Pokud je odvolání podáno po zákonem stanovené lhůtě, posuzuje se jako opožděné a jako takovým se jím správní úřad dále nezabývá. Obviněná spol. měla dostatek času k tomu, aby postupovala podle poučení v napadeném rozhodnutí (...). Obviněná spol., resp. její právní zástupkyně nedoložily prokázání závažných důvodů, které vznikly bez jejich zavinění, tedy odůvodnění promeškání stanovené lhůty pro odstranění vady podání, např. dokladem o pracovní neschopnosti, a to ve lhůtě podle § 41 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. Právní zástupkyně účastníka rovněž nepostupovala dle ust. § 41 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., když správní orgán I. stupně nepožádala o prominutí zmeškání úkonu, přestože k tomu byla vyzývána správním orgánem I. stupně dne 3. 2. 2022 a což měla činit ze zákona dle dikce ust. § 41 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, byla obviněná spol. řádně poučena o možnosti podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení, tudíž jí byla dána možnost využít svého práva v zákonem stanovené lhůtě. Této možnosti nevyužila a neumožnila tak, aby se správní úřad s odvoláním vypořádal. Přitom bylo pouze na účastníkovi řízení, aby svá práva, o kterých byl řádně poučen, využil a uplatnil. Napadené rozhodnutí tedy nabylo právní moci ve smyslu § 73 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. dne 18. 1. 2022 poté, kdy marně proběhla lhůta umožňující obviněné spol. řádně a v souladu se zákonem napadnout rozhodnutí správního úřadu opravným prostředkem.

Odvolací správní orgán provedl rovněž přezkum merita věci a posoudil, jestli opožděné odvolání účastníka řízení nenaplnňuje důvod pro jeho posouzení coby podnět k přezkumnému řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí či obnovu řízení. V úvahu rovněž bylo vzato dodatečné vyjádření obviněné spol. Tímto postupem, a po přezkoumání kompletní spisové dokumentace, dospěl odvolací správní orgán k závěru, že ve věci není nutno zahájit přezkum řízení ani využít jiný institut správního řádu. Proto v souladu s § 92 odst. 1, větou první, zákona č. 500/2004 Sb. rozhodl odvolací správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.“

34. Soud dospěl k závěru o nesprávnosti názoru žalované.
35. Předně, není pochyb o tom, že žalobkyně odvolání, byť blanketní, podala, a to dne 17. 1. 2022. Jak bylo vyjeveno výše, zákonná patnáctidenní lhůta pro podání odvolání skončila v případě žalobkyně dne 15. 1. 2022. To však byla sobota, a proto posledním dnem pro provedení onoho úkonu bylo v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu pondělí dne 17. 1. 2022. To kvitovala i žalovaná, neboť opožděnost odvolání nebyla z její strany odvozována ode dne podání blanketního odvolání. A byla to rovněž žalovaná, kdo podání, které bylo žalobkyní doručeno dne 17. 1. 2022, považovala za odvolání (k tomu srov. výše citaci napadeného rozhodnutí: „*Z uvedeného vyplývá, že obviněná spol. podala pouze blanketní odvolání bez odůvodnění, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí*“.).
36. A právě fakt, že odvolání podáno bylo (bez ohledu na to, že v něm nebylo žalobkyní vyjeveno „*odůvodnění, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí*“), je rozhodující pro závěr soudu o důvodnosti žaloby. I včasné blanketní odvolání totiž zůstává včasným odvoláním. Jistě byl správný postup správního orgánu směřující k odstranění vad podání (odvolání), ale i z toho vyplývá, že takové podání muselo být podáno (pokud by podáno nebylo, nebylo by co odstraňovat). To, zda byly vytýkané vady odstraněny včas, což soud za tohoto stavu věci nemůže hodnotit, nemůže mít vliv na závěr o včasnosti podání předmětného opravného prostředku.
37. Za zcela nepřezkoumatelné pak soud považuje tvrzení učiněné v samotném závěru napadeného rozhodnutí (a v podstatě zopakované ve vyjádření k žalobě), podle kterého žalovaná provedla „*rovněž přezkum merita věci a posoudila, jestli opožděné odvolání účastníka řízení nenaplnňuje důvod pro jeho posouzení coby podnět k přezkumnému řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí či obnovu řízení. V úvahu rovněž bylo vzato dodatečné vyjádření obviněné spol. Tímto postupem, a po přezkoumání kompletní spisové dokumentace, dospěl odvolací správní orgán k závěru, že ve věci není nutno zahájit přezkum řízení ani využít jiný institut správního řádu. Proto v souladu s § 92 odst. 1, větou první, zákona č. 500/2004 Sb. rozhodl odvolací správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.*“ Žalovaná totiž ani rámcově neuvedla, co obsahovalo ono dodatečné vyjádření žalobkyně. Těžko tak lze jakkoliv, natož relevantně, posoudit její závěry stran jeho (ne)důvodnosti.
38. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru o důvodnosti žaloby a napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro jeho nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

(§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná v dalším řízení předně vyjde ze závěru, že odvolání bylo podáno včas. A dále se v souladu se správním řádem vypořádá s okamžikem doručení podání označeného jako doplnění odvolání, příp. s jeho obsahem.

[V] Náklady řízení

39. Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem.
40. Soud přiznal žalobkyni náhradu nákladů ve výši 11 228 Kč, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, a dále z odměny advokáta za dva úkony právní služby v plné výši, tj. po 3 100 Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů. Za úkony právní služby oceněné plnou výší soud považuje převzetí a přípravu zastoupení a podání žaloby. Vzhledem k tomu, že replika žalobkyně neobsahovala žádnou novou právní argumentaci, nebyla za tento právní úkon žalobkyni přiznána požadovaná odměna.
41. Odměna advokáta a náhrada advokáta byly navýšeny o částku 1 428 Kč odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).
42. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalované určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. 9. 2023

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu